

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING FÖR TRÄDGÅRDSODLARE.

Redigerad af Erik Lindgren och Georg Löwegren.

N° 5.

Maj 1871.

10:de årg.

Af denna tidning, som uteslutande sysselsätter sig med till trädgårdsodlingen hörande ämnen, utkommer ett nummer i hvarje månad. — Prenumerationspriset är för helt år, såväl å postkontoren och i bokhandeln, som hos redaktionen, två riksdaler riksmünt. — Bref till tidningen adresseras: *Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm.*

Huru skall trädgårdsodlingen ställas för att blifva vinstgifvande?*)

10.

Något rörande fröodling.

Under de senare åren har man här och der inom vårt land börjat att egna sig åt odling af trädgårdsfrön, och enligt oss tillhandakomna upplysningar står man flerstädes i begrepp att i något större skala slå sig på dylik odling. Enligt hittills vunna erfarenheter har sjelfva odlingen i allmänhet öfverallt haft god framgång och det har således visat sig, att fröodling af många trädgårdsväxter kan med god framgång bedrivas hos oss, samt att de i Sverige odlade fröen oftast äro af utmärktare beskaffenhet än de som införskrifvas. Men det har deremot redan en och annan gång visat sig att afsättningen af de odlade fröen mött svårigheter och då det af åtskilliga befaras att om fröodling skulle bli mera allmän, svårigheterna att med fördel afsätta frön skulle öka sig i samma mån fröodling blefve mera allmän, ha åtskilliga framställningar gjorts till oss med förfrågningar huru vi anse att afsättningen lämpligast borde ordnas, och det är af denna anledning vi här nedan yttra några ord i detta ämne.

Utsigterna för vår inhemska fröodling hafva aldrig varit bättre än nu. Man har börjat komma till full insigt om, att många inom vårt land med omsorg odlade fröslag förtjena företräde framför de införskrifna och Sverige förbrukar årligen betydliga massor trädgårdsfrö, af sorter som med full framgång kunna frambringas hos oss. Liksom hvarje annan ny industri är det emellertid gifvet att äfven fröodlingen skall till en början ha att kämpa med svårigheter i afseende på afsättningen, men då en ordnad sådan utgör hufvudvilkoret för dess förmanliga bedrivande, måste en bland de första åtgärderna bli att vidtaga mått och steg för att vinna afsättning för de frön som odlas; men de som hittills odlat frön hafva alldeles uraktlåtit alla förberedande åtgärder i den vägen. Vanligen går man så tillväga att man icke förr än i januari eller februari, sedan man väl fått sitt frö rengjort, börjar tänka på att sälja det. Fröhandlarna, som hos oss, i anseende till de svåra kommunikationerna under vintern, måste redan om hösten

förse sig med det hufvudsakliga af sitt fröbehof, äro således då redan försedda med frö, och de köpa derföre icke det utbudna fröet, så fram de icke erhålla det för en spottstyfver. Det är icke heller möjligt för en fröhandlare att veta hurudant det frö till alla sina egenskaper är beskaffadt, som erbjudes honom, och det kan derföre lätt hända, att om han ock behöfde det, han icke, ens till något pris, vågar köpa det samma då det utbjudes af en för honom obekant person. Läger man nu härtill, att den svenska producenten vill ha kontant likvid för sina frön, under det de utländska fröhandlarna lemna från 6 till 10 månaders kredit, är det icke att undra på, om det emellanåt skulle möta svårigheter att afsätta svenska frön till lönande priser.

Enligt vår tanke skulle fröproducenterna lättast bereda afsättning för sina produkter på följande sätt. Sedan man genom försök i smått gjort sig förtrogen med fröodling och genom försök eller på annat sätt vunnit kännedom om hvilket eller hvilka fröslag man med hänseende till lokala förhållanden säkrast kan frambringa af god kvalitet och i lönande mängd, borde man rätteligen, innan man börjar med fröodling i större skala — i liten skala lönar den sig näppligen — träffa aftal med den fröhandlare till hvilken man ämnade sälja fröen. Priset kunde äfven på förhand så till vida bestämmas, att detta kunde ställas i likhet med en viss, på förhand öfverenskommen, utländsk en gros-fröpriskurant, med afdrag af den % som af utländska fröhandlare vid partihandel vanligen beviljas. Fröhandlaren hade då tillfälle dels att lemna råd vid val af utsäde, dels att sjelf eller genom ombud kontrollera sjelfva odlingen. Genom ett sådant arrangemang egde både fröodlaren och fröhandlaren full trygghet, den förra för afsättning af sina frön till lönande pris och den senare att få en fullgod vara. Likviden åter kunde ske genom accepterad vaxel, som, om fröodlaren behöfde penningar, kunde säljas eller belånas.

Har man emellertid uraktlåtit att, på sätt nyss nämndes, på förhand vidtaga åtgärder för afsättningen, bör man åtminstone aldrig försumma att innan man lyckas göra sig sjelf eller

*) Se 2:dra årg. sidd. 1, 25; 4:de årg. 17, 26, 49, 95; 6:te årg. 9; 7:de årg. 29, 37 och 8:de årg. sidd. 41, 50, 57 och 67.

sina frön kända, låta några sakkunniga och trovärdiga, helst närboende personer, som ega kännedom om de odlade växtvarieteternas beskaffenhet, under växttiden besigtiga sin fröodling

och lemna intyg deröfver och att så snart fröet mognat på hösten ofördröjligen borttinga det, nämligen så tidigt att fröhandlarne ännu icke afsändt sina requisitioner till utlandet. E. L.

Fruktodling inomhus.

Af G. E—n.

(Forts. fr. nr 4.)

1. Vinskötsel.

Val af sorter, samt stockarnes uppdragning och plantering. De sorter jag odlat äro: *Bowood muscat*, har mycket stora klasar, med stora aflånga bär, som vid riktig mognad äro ljusgula; har något hårdt kött och en egendomlig, af somliga omtyckt kryddsmak; är mycket bördig men lönar ej att odla annat än i sådana hus och jordbäddar som fig. 1 och 2 och äfven då i den varmaste delen, närmast ugnen.

Chasselas Fontaineblau, har medelstora klasar med runda bär, färgen först grön, men öfvergår vid mognaden i nästan hvitt; tunnskalig; utmärkt smak; är icke öm och mycket bördig.

Chasselas musqué; två särskildta gånger har denna sort anskaffats, men jag är ej säker på om ändå den rätta erhållits. Enligt hvad namnet antyder, skulle den ega någon muscatsmak, men den har ej kunnat framkallas, oaktadt rankan står i ett hus der *Bowood muscat* blifvit utmärkt god. Den sort förf. sålunda odlar under namnet *Chasselas musqué* har klasar och bär som *Chasselas Fontaineblau*; dess växtlighet är dock litet klenare, men för öfrigt bördig.

Chasselas rouge, har långa smala klasar med röda runda bär; är mycket bördig; icke öm.

Frankenthaler, (*Black Hambro*) är allmänt bekant såsom den bästa af alla i Sverige odlade vindrufsorter; har stora klasar med stora runda bär af svartblå färg; är något tjockskalig, men har utmärkt smak; är oöm och bördig.

Frühe Leipziger, har icke stora klasar med tättsittande runda bär, hvilkas färg vid mognaden blir gulhvitt; god smak; bördig; icke öm; en bland de tidigaste.

Precose de Malingre, har små täta klasar med små aflånga bär af grönhvitt färg; dess största förtjenst är dess tidighet, såsom den allra tidigaste, samt dess bördighet och tjenlighet för odling i kruka.

Sweet water; denna kallas ganska allmänt här i landet för *Chasselas blanc*; har stora, glesa klasar med stora runda bär, som vid mognaden äro gulhvita med tunnt skal, söta och saftiga; är ibland de tidigaste och tjenliga till tidig drifning; dess största fel är att den vid blomningen befruktas dåligt, så att en del bär bli mycket små, isynnerhet på äldre stockar. På unga deremot bli de nästan alla lika stora.

Trentham black; en del klasar bli mycket stora, en annan del återigen mycket små; har stora, något aflånga bär med utomordentligt rik smak, men jag har ej funnit den bördig. Odla helst i sådana hus som fig. 1 och 2.

Till försök har införts *Lady Downes's Seedling*, som lär ha stora klasar och stora svartblå bär, som låta väl förvara sig, samt *Buckland Sweetwater* med stora hvita bär; men de hafva ännu ej burit, hvarföre jag ej kan yttra mig om deras egenskaper eller lämplighet för vårt klimat och våra förhållanden. Många flera sorter har jag haft under odling, men jag känner ej deras namn och det samma kan det ock vara, de ha i alla fall måst öfvergifvas.

De bästa vinstockar till utplantering äro sådana som uppdragits och underhållits i kruka året förut. Förökningen är en så simpel sak, och så allmänt bekant, att det kunde vara öfverflödigt här nämna något derom; dock må anföras huru jag gått tillväga dervid. I början af mars, året innan de skola utplanteras på sina bestämda platser, tagas starka, mogna vinrankskott med väl utbildade ögon af de sorter man önskar odla; dessa afskäras $\frac{1}{2}$ tum ofvanför, och $\frac{1}{2}$ tum nedanför hvarje öga, så att man får bitar af 1 tums längd, med ett öga på hvarje. På ögats motsatta sida bortskäres en spån, så tjock att mörgen börjar synas; bitarna äro då tillredda att lägga, en och en i hvarje 3 tums kruka, 2 linier djupt med ögat upp; litet sand bör läggas omkring hvarje bit; förmultnad torvfjord och sand användes dertill; sedan sättas de i en bänk med 25 à 30 graders undervärme, der de hållas lagom fuktiga. Då de tagit rot och rötterna räckt krukans kanter, omplanteras de i 9 tums krukor i samma slags jord som den till jordbädden beskrifna, och sättas återigen på 25 à 30 graders undervärme. Sedan de på denna plats väl rotat sig, flyttas de i en för dem särskildt afsedd bänk, der krukorna icke nedgrävas, utan sättas ofvanpå i en rad 5 tum från bänklådans nederkant. Någon egentlig undervärme böra de icke hafva nu, utan är en afdrifven bänk tjenlig, men en vanlig bänklåda är ej tillräckligt djup, hvarföre en högre sådan måste begagnas. En käpp sättes i lutande ställning från hvarje kruka mot bakkanten af lådan, hvarvid rankorna uppbindas, hvart efter de tillväxa. Tjufvarna toppas öfver deras första blad, men rankorna toppas ej förrän i midten af september och då 5 à 6 fot från krukans. Värmen i bänken hålles 25 à 30 gra-

der vid sol, tills framemot hösten då luftningen ökas, men man akte sig så länge som möjligt, genom att täcka om nätterna, att rankorna ej få frysa. Jemn fuktighet måste ständigt underhållas i krukorna och ett par gånger under sommaren påfyllas frisk jord sedan man borttagit något af den gamla. Sprita bör man icke,

såvida ej sommaren är mycket torr och varm; då bör man sprita bänkens botten och lådans sidor med ljumt vatten en gång om dagen, men bladen aktas dervid. Skulle spinn infinna sig, måste man likväl sprita bladen. De unga vinstockarna öfvervintras frostfritt och hållas jemförelsevis torra. (Forts.)

Om två- och fleråriga blomsterväxter för kalljord.

Af *G. L*—n.

(Forts. fr. nr 4.)

Ajuga. Käringkruka, jordtopp. (Fam. Labiatae.) Af detta slägte finnes endast en utländsk art, odlad i trädgårdar, nämligen *A. orientalis* från mindre Asien, som har blåhvita blommor. Är dock såsom blomsterväxt af föga värde och öfverträffas af de hos oss vilda *A. reptans* och *pyramidalis*. Den förstnämnda af dessa är en låg, krypande växt med talrika, i maj och juni framkommande, blå blommor. Är således användbar till infattningar och garneringar, men bör kanttuggas minst en gång om året, emedan den eljest för mycket förvildas. Växer på fuktiga skogsängar, dock endast på några få ställen och der sparsamt. Den sistnämnda förekommer deremot temmeligen allmänt på torra betesmarker, blir 6 å 8 tum hög, blommor samtidigt med föregående och kan användas som denna. Båda arterna trifvas i all trädgårdsjord och fortplanta sig i oändlighet genom rotsläende grenar.

Alchemilla. Åkerkåpa, Daggkåpa, Jungfru Marie kåpa. (Fam. Rosaceae.) Växter med oansenliga, grönaktiga blommor, men har så mycket vackrare, njarlika, veckiga blad, uti hvilka daggdroppar samla sig som kristallklara perlor. Den enda utländska art som odlas, merendels på stenpartier, är *A. fissa* från mellersta Europas bergstrakter; men den är ej vackrare än den hos oss förekommande *A. alpina*, som kan begagnas till samma ändamål samt dessutom till infattningar. Likaså kan den på alla ångar växande *A. vulgaris*, hvars utmärkt vackra blad äro större än hos de båda föregående, med fördel användas som infattningsväxt kring större blad- eller blomstersängar. Trifvas i allt slags jord och fortplantas lätt genom frö och delning.

Allium. Lök. (Fam. Asphodoleae.) Af detta särdeles artrika slägte, hvartill äfven våra vanliga löksorter, såsom rödlök, purjolök, gräslök o. s. v. höra, äro endast några få arter brukbara för blomsterskötseln, och dessa äro sällan tillfinnandes annorstädes än i botaniska trädgårdar eller större växtsamlingar. Den mest använda är *A. Moly* från mellersta Europa, hvilken uppnår omkring en fots höjd och har i juli rätt vackra, guldgula blommor. Hela växten luktar starkt hvitlök och är fördenskull afskydd af mängen. *A. acuminatum* blir 8 å 10 tum hög, växer i norra Amerika och har under sommaren purpurfärgade blommor. *A. azureum* (*A. coeruleum*) från Sibirien, Altai etc. är rätt vacker och blommor

tidigt, stundom redan i medio af maj; blommorna blå. Denna sort fordrar betäckning under stränga vintrar. *A. fragrans* från norra Amerika utmärker sig hufvudsakligast för sin starka lukt af lök och vanilj. Blommorna äro rödhvita, utvändig grönaktiga och växten fordrar god betäckning eller ock frostfri öfvervintring. *A. odorum* och *suaevolens* förskrifva sig båda från mellersta och södra Europa samt utmärka sig hufvudsakligen för sin vällukt. Den förra har grönhvita, den senare rödlätta blommor. I större växtsamlingar odlas dessutom *A. descendens*, hvars lökar med hvarje år nedtränga djupare i jorden. *A. Covanii*, *flavum*, *magicum*, *moschatum*, *roseum*, *victoriale* och några andra. Alla dessa trifvas bäst i en lös och fet samt ej för våt jordmån och fortpl. särdeles lätt genom sidolökar.

Alstroemeria; se Tidning för trädgårdsolare. Årgången 1869, sid. 44.

Althæa. Stockros, Malva (Fam. Malvaceae.) Den vanliga stockrosen, *A. rosea* härstammar från Orienten, är såsom vild tvåårig, men som odlad flerårig och har i flera århundraden, ja, man påstår t. o. m. redan af de gamla romrarne och grekerna, varit odlad med särdeles mycken förkärlek. Då i början af innevarande sekel géorginerna blefvo bekanta samt utomordentligt hastigt förbättrade och spridda, blefvo stockrosorna allt mer och mer tillbakaträngda och voro nära att blifva alldeles bortglömda. Först under de senaste årtiondena uppträdde de åter, men så betydligt förbättrade hvad blommornas färger och former vidkommer, att de på intet sätt kunna jemföras med de äldre och der troligen för alltid komma att räknas till blomsterträdgårdarnes impo santaste prydnadsblommor.

För dessa praktväxter i sina nuvarande ståtliga former hafva vi att tacka en engelsman, en skomakare, vid namn Charles Baron, andra skriva Brown, som under en följd af år egnat sig åt odlingen och förbättringen af dessa blommor. De kallas vanligtvis i trädgårdar engelska stockrosor eller skottska malver och man har på en vacker blomma följande anspråk: Det dubbla inuti blomman skall vara minst $1\frac{1}{8}$ tum högt, fullkomligt halfklotformigt, samt vid basen hålla minst $2\frac{1}{2}$ tum i genomskäring. Kantbladen böra framstå minst $\frac{3}{8}$ tum samt vara fullkomligt släta och helbräddade, ej veckiga eller krusiga. Blommornas inre blad böra vara tätt och regel-

mässigt ordnade, liksom kantbladen helbräddade och icke naggade eller krusiga i kanterna, samt dessutom tjocka och köttiga. Färgen bör vara ren och tydlig och om teckningar finnas, böra dessa vara skarpt markerade. Blommorna böra sitta tätt tillsammans kring stängeln och denna får ej vara allt för hög. För öfrigt, ju större och regelbundnare blomman är och ju lägre stängeln, desto vackrare är stockrosen.

Stockrosorna trifvas bäst i en lös, djup och gödslad jordmån och fordra vid torr väderlek rikligt med vatten. Åsyftar man stora och väl utbildade blommor så är det nödvändigt att afskära en del af stänglarne, så att hvarje planta endast får behålla 1, 2 eller 3 sådana, allt efter plantornas olika styrka. Äfvenså bör man med en sax eller knif aflägsna de blomknoppar som sitta så tätt att de tränga hvarandra. Aldre stockros-exemplar kunna, under god betäckning af granris och derofvanpå torrt löf, öfvervintra på kalljord, men de yngre frö- och sticklingplantorna böra antingen öfvervintras i krukor eller jordslås i en kall drifbänk, hvarest de på nyssnämnda sätt eller ock med fönster skyddas mot köld och fuktighet.

Fortplantningen sker, som redan är antydt, dels genom frö, dels genom sticklingar, stundom ock genom delning af gamla stånd, hvilket för-

faringsätt dock är det sämsta. Efter frö erhåller man 6 å 8 fot höga exemplar och efter sticklingar lågväxta former. Fröet utsås om våren eller på försommaren, ej för tidigt, utan heldre något sent, hvarefter plantorna utplanteras i rader på en för dem tillredd säng, hvarest de få kvarstå tills fram i oktober, då de upptagas och jordslås på sätt ofvan nämndes, eller ock inplanteras de i krukor och öfvervintras frostfritt. Sticklingar göras bäst under augusti och första hälften af september och begagnar man härtill de kring rothalsen framkommande småskotten. De planteras en och en i två tum stora krukor, fyllda med sandblandad jord, vattnas och ställas i en ljum drifbänk, hvarest de under några dagar hållas beskuggade. De inomhus och i kaster öfvervintrade plantorna utsättas i början af maj på kalljord.

Af andra till detta slägte hörande, för blomsterträdgårdar passande sorter, vilja vi nämna den af kineserna uppdragna formen, som i trädgårdar odlas under namn af *A. chinensis*. Den uppnår en höjd af 5 å 6 fot och har stora, tätt sittande, spräckliga blommor. *A. cannabina* är en sydeuropeisk, 6 å 10 fot hög växt med stora, handlikt delade blad och talrika rosenröda blommor. (Forts.)

Om artificiella gödningsämnen.

Af O. Nylander.

(Slut fr. nr 4.)

Såsom exempel må tjena några här nedan upptagna frågor, hvilka på sista tiden kommit redaktionen tillhanda.

Hvilka oorganiska ämnen innehållas i de särskildta fruktslagen, såsom äpplen, päron, plommon, körsbär, krusbär m. fl.?

Huru förhåller sig mängden af mineraliska växtnäringsämnen till hvarandra i de här ofvan uppräknade fruktsorterna?

Hvilka gödningsämnen lämpa sig på grund häraf för det ena eller andra växtslaget?

Är den, isynnerhet hos plommon, ofta inträffande felslagna fruktsättningen beroende på felande mineraliska näringsämnen i jorden?

Utgöra de i handeln förekommande så kallade superfosfaterna ett gödningsämne, passande för trädgårdsväxter och trädgårdsjord, som vanligen förut blifvit gödslad med kreatursspillning eller i allmänhet med gödsel af mera organiskt innehåll?

I huru stor mängd böra i så fall superfosfaterna tillföras jorden? På hvad sätt, när och för hvilka växter böra de användas? För hvilka växter äro de deremot ej lämpliga? Huru ofta bör en dylik gödning förnyas? m. m. m.

Det skulle, som sagdt är, vara alldeles omöjligt att besvara alla hithörande frågor, af hvilka de här uppräknade utgöra blott en ringa del; men hvad som förut mera allmänt blifvit

sagdt om växternas askbeståndsdelar, gäller äfven i afseende på trädgårdsväxterna, och torde derföre kunna tjena till någon ledning vid bedömandet och besvarandet af dylika frågor.

Vi hafva sagt, att trädgårdsväxterna, fruktträd, blommor, köksväxter m. m. hafva behof af samma oorganiska näringsämnen, som åkerväxterna, och är detta händelsen, äfven om man kan visa att en eller annan af växtens organer innehåller någon af de såsom väsendtliga ansedda mineraliska växtbeståndsdelarna i en högst ringa mängd under ett visst stadium af växtens utvecklingsperioder. Analyserna hafva nämligen visat, att askan kan vara olika till mängd och beskaffenhet, ej blott hos olika slags växter och hos växter odlade på olika jordmåner, samt hos skilda delar af samma växt, utan de hafva äfven ådagalagt, att *samma* växtdelar kunna hos *samma* växt variera ganska mycket i detta afseende under olika utvecklingsstadier. Sålunda visar sig, till exempel, att fosforsyrehalten hos bladen är störst närmast före fruktsättningen, men att den derefter hastigt aftager, hvilket bevisar, att frukten drager till sig de för dess utveckling nödvändiga oorganiska ämnena från närliggande, på näringsämnen rika organer, hvilkas växtperiod redan är afslutad och för hvilka de i saften lösta mineralämnena kanske numera äro af mindre betydelse, sedan de antagligen re-

dan medverkat vid bildandet af de olikartade organiska föreningar, hvilka jemte vatten utgöra den ifrågavarande växtorganens hufvudmassa. Om näringsämnenas sålunda transporteras i växten från den ena delen till den andra, der de för tillfället äro mest behöfliga, och dessa näringsämnen till en del utgöras af oorganiska ämnen, så är det klart, att växten i sin helhet behöfver dessa mineralämnen, om den skall kunna normalt utveckla sig.

De fosforsyrerika gödningsämnen äro de, hvilka hos oss på senare tiden tillvunnit sig mesta förtroendet på grund af de resultat, deras användning medfört, och denna fosfaternas fördelaktiga verkan är en följd dels af alla kulturväxters behof af fosforsyra, dels af de flesta jordarters fattigdom på nämnda syra, åtminstone i den form, att den lämpar sig såsom växtföda.

Frågan, huruvida fosfater och särskildt superfosfater, eller sådana fosforsyreföreningar, der syran förekommer uti en i vatten löslig form, äro lämpliga för trädgårdsväxter, kan således obetingadt besvaras med ja; men på samma gång förfaller äfven frågan, för hvilka trädgårdsväxter dessa gödningsämnen *ej* äro lämpliga. Svårare blifver det dock att säga, huru mycket af det ena eller andra gödningsämnet, som bör användas för ett visst växtslag, och isynnerhet är detta händelsen i fråga om växter sådana som fruktträd och bärbuskar, der skörden utgöres endast af den årligen mognade frukten, men trädet eller busken kvarstår år från år och fortfarande förbrukar näringsämnen för sin egen tillväxt. Är det frågan om en sädeskörd eller en skörd af rotfrukter, så kan man lätt af skördens mängd och kända halt af växtnärande mineralbeständsdelar beräkna, huru många centner af ett visst, till sin sammansättning bekant gödningsämne, t. ex. af ett fosfat, som erfordras för att ersätta den del af ett visst växtnärande ämne, t. ex. fosforsyra, hvilken blifvit jorden beröfvad i och med den bortförda skörden. Anorlunda förhåller det sig med odlingen af sådana växter som fruktträd, ty äfven om man känner de mineralämnen, hvilka innehållas i den skördade frukten, så vet man dock ej, hvad som bortförts med de affallna bladen eller hvad som åtgått till förökning af trädets fasta växtmassa eller slutligen hvad som fortfarande befinner sig upplöst i det lefvande trädets saft. En annan omständighet tillkommer dessutom, hvilken ännu mera ökar olikheten i detta afseende mellan träden och andra växter, nämligen de förras förmåga att medelst sina vidt förgrenade och djupt nedträngande rötter hämta sin näring från ett vida större område, än hvad som står de flesta andra växter till buds. Ju fattigare på näringsämne en jordmån är, desto vidsträcktare måste trädet deri utbreda sina rötter för att söka sin näring, men på samma gång konsumeras äfven för bildande af rotmassa en mängd näringsäm-

nen, hvilka i annat fall kunde tjänat till ökande af stam, grenar, blad och frukt. Här af inses nyttan af att förse träden med tillräckliga, lätt åtkomliga födoämnen, bland hvilka fosforsyran utgör ett af de viktigaste; men likväl torde det i allmänhet ej vara skäl att härvid tillgripa den lösliga, mera dyrbara fosforsyran, sådan den förekommer i superfosfaterna, utan heldre välja t. ex. bennmjöl, der syran fås för billigare pris; ty trädet kan alltid hinna att genom sina rötter upptaga och draga fördel af äfven den något svårlostare fosforsyreföreningen.

Ett annat ämne, som för fruktträden bör vara af synnerlig vikt, är *kali*, i fall man får döma efter analyserna af de vanliga fruktsorternas askbeständsdelar; dessa utgöras nämligen till ungefär halfva sin mängd af kali och gäller detta om alla våra allmänna såväl sten- som kärnfrukter. I allmänhet tyckes det vara händelsen, att alla de växtdelar äro särdeles kalirika, hvilkas smak och värde i främsta rummet betingas af de sockerartade ämnena och organiska växtsyror. Detta är, såsom vi veta, händelsen t. ex. med rotfrukter och deribland synnerligen sockerbeter, på hvilkas sockerhalt man trott sig finna kaligödning utöfva ett fördelaktigt inflytande. Våra fruktträders värde kan sägas vara nästan uteslutande beroende på halten af socker och organiska syror, såsom äple-syra, vinsyra, citronsyra m. fl. samt på dessa ämnens ömsesidiga förhållande till hvarandra. Det ligger derföre ganska nära till hands att antaga, det kaligödning skall ej blott bidraga till fruktträdens och bärbuskarnas trefnad och välbefinnande i allmänhet, utan äfven särskildt visa sitt inflytande derutinnan, att genom deras ändamålsenliga användning en till sin beskaffenhet förbättrad frukt möjligen kunnat åstadkommas.

Hvad angår sättet för gödningen, till hvad mängd denna i ett visst fall bör användas, huru ofta den bör förnyas o. s. v., så torde dess besvarande lämpligast böra hänskjutas till trädgårdsozlarnes eget omdöme, och bör detta grunda sig såväl på en teoretisk insigt i saken, som äfven på den erfarenhet, hvilken de genom noggrant anställda försök varit i tillfälle att inhämta. Det skulle nämligen vara omöjligt och kanske för saken rent af skadligt att söka på endast vetenskapliga grunder uppställa praktiska regler för de artificiella gödningsämnenas användning i det ena eller andra fallet inom trädgårdskulturen. Sådan är ej heller afsigten med denna uppsats, utan åsyftar den fastmera att uppmuntra trädgårdsozlarna till anställande af försök i denna riktning och möjligen äfven vara dem till någon nytta och ledning vid uppgörande af den plan, de härvid vilja följa. Önskligt vore äfven, att både sättet, hvar på dessa försök blifvit anställda, och resultaten af desamma offentliggjordes i denna eller någon annan tidskrift, så att den ene trädgårdsozlaren

kunde hämta lärdom af den andras erfarenhet i hithörande frågor.

Skulle man vid något af dessa försök hafva genom gödningen tillfört växten ett eller annat väsendtligt näringsämne i större mängd, än som vore nödvändigt för dess behof eller mer, än som kunde af densamma tillgodogöras, så bör det vara en tröst, att jorden eger förmåga att liksom magasinera det öfverflödiga och att genom medverkan af åtskilliga kemiska och fysiska krafter småningom meddela af detta sitt öfverflöd åt kringliggande, mera fattiga jordlager, och sålunda alltid vet att på ett eller annat sätt göra dessa ämnen tillgängliga och nyttiga för de växter, hvilka äro hänvisade till samma jord för att derur hämta sin mineraliska näring. Man skulle dock kunna använda ett gödningsämne till den mängd eller på sådant sätt, att det kunde blifva skadligt och i många fall till och med dödande för den växt hvilken nytta det närmast afsåg, i hvilken händelse det likväl kom en följande växtgeneration till gagn. Ett näringsämne kan nämligen förekomma uti någon så löslig förening eller form, att jordvattnet skulle komma att utgöra en alltför koncentrerad lösning deraf, såvida detta äm-

ne på en gång användes i alltför stor mängd såsom gödning. Sådana mycket koncentrerade saltlösningar hafva nämligen visat sig vara i allmänhet skadliga för växtlifvet, då de kommit i omedelbar beröring med växtens rötter, och särskildt har man funnit detta vara fallet, om lösningen är af starkt sur eller tvärtom af mycket alkalisk beskaffenhet, i hvilket fall äfven mera utspädda lösningar kunna under vissa omständigheter verka skadligt.

Häraf kan man hämta en för praktiken vigtig lärdom, nämligen att ej bringa i rötternas omedelbara närhet sådana gödningsämnen, hvilka äro lösliga i vatten, och isynnerhet ej de, hvilka gifva upphof till sura eller alkaliska lösningar. Bland de förra kunna såsom exempel nämnas superfosfater samt åtskilliga såsom gödningsämnen använda affall från tekniska fabriker; bland de senare kalk, som ej är bunden af någon syra, aska m. m. Dessa ämnens skadliga egenskaper förtagas snart genom jordens och luftens inverkan och har man således ett enkelt medel till förekommande af deras menliga inflytande på växtligheten, nämligen att, före deras användning till gödning, väl blanda dem med minst 6 å 7 gånger sin mängd jord.

Drifning af *Platanthera (Orchis) bifolia*.

Då det icke torde vara allmännare bekant, att denna täcka och särdeles välluktande Orchidé, som ej är sällsynt i beteshagar och löfdungar öfver nästan hela landet, med största lätthet kan drifvas till blomning under februari—mars i vanliga boningsrum, har insändaren trott sig bereda blomstervännen ett nöje genom att meddela ett af honom i detta afseende anställt försök, som öfver all förväntan lyckats.

I början af förlidna sommar upptogos från en beteshage af den ifrågavarande växten några exemplar, som redan hade halfutspruckna blomknoppar, och inslogos med klimp i krukor, hvilka insattes i boningsrummen. Flyttningen tycktes icke utöfva den ringaste ofördelaktiga inverkan på plantorna, som intet ögonblick slokade, utan under flera veckor blommade samt till och med utbildade fullmogna frön. Sedan blomningen var slutad sattes krukorna undan på en torr, skuggig plats i det fria, der de under hela den återstående delen af den särdeles torra sommaren ingen enda gång vattnades. Vid inflyttningen från landet i oktober månad föll det mig in att undersöka, huruvida de till dess alldeles bortglömda och naturligtvis nedvissnade plantorna ännu voro vid lif, och befunnos dervid rotknölarne på samtliga exemplaren fullt friska samt under jorden försedda med $\frac{1}{2}$ tums långa knoppar för nästa års skott. Jag inslog då 4 å 5 af dem tillsammans i en $3\frac{1}{2}$ tums kruka med vanlig, men temligen mager och sandblandad trädgårdsjord. Under senhösten ställdes krukorna i kyla, mellan fönstren i boningsrummet och hölls ab-

solut torr, tills hon vid jultiden inflyttades i det varma rummet och började vattnas. Efter kort tid uppspirade skott från alla rotknölarne, och i slutet af februari utvecklade sig de första blommorna. Sedan dess har blomningen oafbrutet fortgått och är ännu (den 6:te april) ej fullt afslutad. På det ena af de tre blommande exemplaren har jag verkställt artificiell befruktning (hvilken, som bekant, hos orchidéer annars icke torde kunna försiggå utan insekters tillhjälp) och dervid iakttagit, dels att blommornas varaktighet genom denna enkla operation betydligt förlänges, dels ock att, så vidt ännu kan bedömmas, fullt normal frösättning kan ega rum äfven hos exemplar, hvilka såsom dessa tvänne gånger, med så kort mellantid samt under i öfrigt allt annat än gynnsamma förhållanden, blommat i boningsrum. Tilläggas bör slutligen, att växterna oaktadt den tidiga drifningen vid vanlig kammartemperatur icke visat ringaste spår af fördrifning, utan i alla afseenden varit väl utvecklade, kraftiga och af frisk färg. Den herrliga doften är som bekant under dagen temligen svag, men blir mot natten mycket stark, hvaraf växtens vanliga svenska benämning, »nattviol». Utan tvifvel skulle vid försök flera andra af våra vilda orchidéer visa sig kunna på samma sätt behandlas, så t. ex den vackra *Orchis maculata*, hvilken åtminstone, såsom jag kan intyga, lika litet som nattviolen låter störa sig i sin blomning äfven af en ganska hårdhänt flyttning från sin vanliga, fuktiga ängsplats till en högländt och torr trädgård. Chr. L.—n.

Minneslista för trädgårdsodlare i maj 1871.

Krukväxterna tillsläppas nu rikligt med frisk luft och vattnas tillräckligt, öfversprutas dagligen med vatten och skuggas emot den starkaste solen midt på dagen under klara dagar. Frö- och sticklingsplantor skolas så fort de förra blifvit så stora att skolning kan företagas och de senare fått rötter, eller ock inplanteras de direkte i små krukor, för att sedan i mån af behof sättas i större.

Såning af köksväxtfrön. Arter och spenat sås i ett par omgångar under loppet af månaden med ett par veckors mellantid. Af arter väljas vid denna tid af de senare slagen, såsom *sabelsockerärter*, *Campion of England*, *Waterloo*, *Victoria* o. d. Närmare månadens slut läggas *turkiska bönor* och sås *indiansk krasse*.

Gurklister läggas. De som läggas i början af månaden böra helst vara försedda med lådor och fönster; de som läggas senare täckas under nätterna med luckor eller bräder, men de som läggas vid slutet af månaden behöfva ingen betäckning. Till odling på list äro *Westeråsgur-*

kor, *vanliga långa listgurkor*, *gröna slanggurkor* och *hvita holländska* bland de lämpligaste.

Potatis utlägges nu på kalljord. Förr än i medlet af månaden plägar i mellersta Sverige jorden icke vara så uppvärmd att det lönar att utlägga potatis.

Trädgårdssmultron planteras.

Utsättning af plantor. Plantor af hårdigare sorter, såsom *löfkojor*, kan man utsätta redan i medlet af månaden eller förr om väderleken är tjenlig, i slutet af månaden kan man utplantera *astrar*, *scabiosa*, *elichrysum-kål* m. fl. d.

Diverse arbeten. Ömtåligare växter, som under vintern varit täckta, befrias från betäckningen och sker detta helst vid mulen väderlek; plantering af träd och buskar fortsättes tills knopparne börja utveckla sig; plantor i drifbänkar, afsedda att utsättas på kalljord, förberedas genom riklig luftning eller som det kallas *hårdas*; fruktträd beskåras med fördel nu; bänkar för senare meloner anläggas.

E. I.

Den danska fruktträdgården.

(Den danske Frugthave).

Ett planschverk för utbredande af kännedom om landets frukter, utgifvet af ett sällskap.

Subskriptionspriset är 16 mark (5 rdr 33 öre rmt) om året för 12 häften med 24 planscher och text i vackert omslag. Verket kan beställas vid hvarje postanstalt i de tre nordiska rikena och subskriptionen är endast bindande för en årgång.

I året 1869 sammanträdde 12 danske trädgårdsmästare och stiftade ett sällskap med det föremål, att genom en samling goda afbildningar, ledsagade af en kort och tydlig beskrifning och till ett billigt subskriptionspris utbreda kännedom om sådana fruktsorter, som antingen redan odlas eller som möjligen äro tjenliga till odling här i Norden. Anskönt sällskapet hade hastig tillväxt i Danmark och för närvarande räknar 100 medlemmar och omkring 300 subskribenter (deribland åtskilliga i Sverige och Norge), fruktade man dock för att den ursprungliga planen att utgifva verket under namn af »den nordiska fruktträdgården» skulle öfverträffa sällskapets krafter, emedan man icke visste, hvilket deltagande man kunde vänta sig ifrån brödraländerna, hvarföre man inskränkte sig till att tillsvidare utgifva verket under namn af »den danska fruktträdgården», och har det nu bestått sin pröfning och vunnit mycket sympati bland alla framåtsträfvande trädgårdsodlare och fruktvänner.

Det har till dato utgått halfannan årgång med 36 planscher, upptagande åtskilliga fruktarter, alla tjenliga för att odlas här i Norden. Verket skall framdeles utkomma i häften, hvarje med 2 vackra stentryck och text i lithografieradt omslag, till det billiga priset af 5 rdr 33 öre rmt för ett band eller 12 häften, och inbjuda vi härigenom trädgårdsodlare och fruktvänner i brödrarikena att deltaga i detta för hela Skandinavien lika nyttiga företaget, antingen genom att subskribera på verket eller, hvad som skulle vara oss det käraste, vid att inträda såsom medlemmar i sällskapet.

Så framt ett antal af 200 subskribenter i Sverige blir tecknad dessförrinnan, skall verket vid början af tredje årgången utkomma under namn af »den nordiska fruktträdgården» och texten skall då blifva gifven både i det norsk-danska och svenska språket, som ock de deltagare, som nu möjligen subskribera på den första och andra årgången af verket, för ett billigt vederlag kunna erhålla texten på det svenska språket, om sådant önskas.

I den tanke, att hvarje förklaring öfver verkets nytta kan anses vara öfverflödig, då hvarje fruktodlare säkert länge har saknat ett sådant, och man tills nu, med undantag af mera

begränsade och afslutade nationela verk, nästan endast har varit hänvisade till främmande, mest tyska skrifter, hvilka likväl icke alltid svara till afsigten, emedan många af de deri upptagna fruktsorter ingalunda äro tjenliga för vårt nordliga klimat — framlägga vi härvid denna inbjudning för svenska och norska fruktodlare och tillåta oss att meddela, att två af sällskapets medlemmar, herrarne direktör E. Lindgren i Stockholm och trädgårdsmästare Chr. Olsen i Christiania hafva förklarat sig villiga att mottaga anmälan af nya medlemmar, och att subskription på verket mottages vid hvarje postanstalt i de nordiska rikena.

Hvarje tillträdande medlem behagade att med anmälan vidfoga postverkets qvitto för subskription på verket och är inträde i sällskapet alls icke förbundet med någon annan utgift än subskriptionsafgiften.

Hvarje medlem får ett exemplar af sällskapets lagar och har (enligt dessa) rätt att insända frukter till upptagande i verket.

I styrelsen af sällskapet för utgifvandet af »den danska fruktträdgården».

Glörup, adress Nyborg i Februari 1871.

Ditlev Eltzholtz,
pt. förman.

Ytterligare genmäle.

I Tidning för trädgårdsodlare, Januari-numret detta år, har Hr C. J. W—n till följd af mitt i November-numret intagna genmäle låtit införa en s. k. gendrifning, för att söka vederlägga mina i förutnämnde genmäle gjorda berigtiganden. För att dels bemöta och dels visa det mer eller mindre oföfogade i nämnde gendrifning, anhåller jag ödmjuktigen få plats i eder tidning för följande:

I:o. Då insändaren sökt misstyda det i förordet af min trädgårdsbok framställda yttrandet: »att förut utgifna trädgårdsböcker icke äro närmast för detta ändamål (för undervisningen vid seminarierna) utarbetade,» nödgas jag lemna den förklaring, att någon annan mening än den uttalade ej dermed åsyftas. Med fullt erkännande af värdet hos flera förut utgifna arbeten i trädgårdsskötsel, hade jag på grund deraf, att de icke voro uppställda efter den undervisningsplan, hvarefter undervisningen i de särskilda seminariiklasserna bör fortgå, angifvit såsom skälet för min boks utgifvande, att den möjligen skulle kunna motsvara oförmälda speciela behof. Någon jämförelse i öfrigt har icke blifvit uttalad och insändaren har således icke ringaste befoget att vränga mina ord i det af honom antydda syfte.

2:o. Sedan jag förklarar, att jag ansåg mig berättigad, att i en anspråkslös hjälpreda vid undervisningen upptaga goda och rättiga uppgifter, äfven om de förefinnas hos andra författare i ämnet, upprepar insändaren sin beskyllning om kompilation. Jag anhåller ock att å min sida få upprepa mitt nyss nämnda påstående med det tillägg: att det för hvar och en bör vara klart (såvida man icke vill förneka det rättiga) att vid framställning och beskrifning af samma sak, hos olika författare, en större eller mindre likhet alltid måste uppkomma, hvilken man svärigen kan undvika.

3:o. Hvad plommonstenar i stället för plommonkärnor, enl. Hr C. J. W—ns anmärkning, angår, hänvisas till Müllers arbete sid. 21 andra afdelningen. Till mig har ofta blifvit framställd den frågan: »Skall kärnan tagas ur skalet före läggningen?» För att intet misstag i så fall må kunna inträffa, har jag liksom Müller ansett ordet *plommonstenar* vara derom upplysande och rätta benämningen. Dessutom har jag efter fruktsens indelning i kärn- och stenfrukt trots mig hafva tillräckligt skäl för mitt påstående. Hvad beträffar att plommonstenar gro trögare än t. ex. äpple- och päronkärnor, derom hade jag hittills trott, att någon *erfaren* trädgårdsodlare icke hyste något tvifvel. De angifna orsakerna till, att plommonstenar (kärnor) mindre sällsynt uppkomma än äpple- och päronkärnor, skulle enl. insändarens mening vara: att man lägger sådana, som ej äro mogna eller fullt utbildade, eller sådana, efter vissa slag af plommon, som sakna kärnor i skalen. Skulle så vara, instämmer jag fullkomligt, men det vore ju höjden af både okunnighet och försumlighet, att icke på förhand förvissa sig om stenarnas (kärnornas) grobarhet, hvilket ingen bör låta komma sig till last. Vidare i samma punkt säger insändaren: att skalet, som omgifver en plommonkärna, läser väl aldrig gro; att skapa kärnor i skal, hvari sådana icke finnes etc. Man måste minst sagdt vara vid dåligt lyane för att kunna framkomma med dylikt.

Hvad i gendrifningen för öfrigt såsom återupprepadt förekommer, återopar och vidhåller jag hvad i mitt förra genmål derom blifvit anfördt.

Linköping den 16 Februari 1871.

Carl Dahlberg.

Annonser

emottagas till införande mot 12 öre pr petrad. För gröfre stilsorter betalas i mån af det utrymme de upptaga. Annonserna måste, för att kunna inkomma i något visst nummer, vara komna redaktionen tillhanda den 10:de i föregående månad.

Program

för Svenska Trädgårdsföreningens vårutställning af trädgårdsalster med prisutdelning,

hvertill landets trädgårdsegare och trädgårdsodlare vänligen inbjudas att lemna bidrag, öppnas lördagen den 27 för att fortfara t. o. m. den 29 nästkommande maj, under följande bestämmelser: 1) Insända artiklar skola vara inlemnade senast före kl. 12 middagen den 26 maj i utställningslokalen, som denna gång är Trädgårdsföreningens läroverksbyggnad på Rosendal. 2) Skall det uppgifvas om trädgårdsegaren eller trädgårdsmästaren täflar om priset. 3) Skola tällingsföremålen vara odlade af utställaren eller på dess egendom. 4) Utställare från landsorten, som önska Föreningens medverkan för utställningsartiklarnes forslande från ångbåt eller bangård, skola derom skriftligen under adress: Direktör N. U. Blomberg, Stockholm, Rosendal, underrätta minst 8 dagar före utställningens öppnande. 5) Skola utställare i hvarje korg, låda o. d., som innehåller utställningsartiklar, bifoga förteckning deröfver samt uppgifva ställets och insändarens namn. 6) Skola artiklar, som återtagas, vara afhentade senast kl. 12 på dagen den 31 maj.

Utställningen öppnas lördagen den 27 maj kl. 4 e. m. och hålles öppen begge Pingstdagarna på tillåtna tider. Af utsedde prisdomare blifva, utan täflan å Föreningens sida, pris utdelade för de utmärktaste samlingar, eller, när prisdomare anse så vara förtjent, för enskilda exemplar inom nedanstående afdelningar:

I. *Fruktar*: 1. För från förra året väl bibehållna trädfrukter: 1 första, 1 andra pris. — 2. För genom drifning frambragta frukter, såsom smultron, vindruvor, meloner m. m. 2 första, 2 andra pris.

II. *Köksväxter*. 3. För köksväxter frambragta på kall jord äfvensom väl förvarade från förra årets skörd: 1 första, 1 andra pris. — 4. För genom drifning frambragta köksväxter af allehanda slag: 2 första, 2 andra pris.

III. *Prydnadsväxter*. 5. För en utmärkt och välordnad samling kalljordsblommor, både af pereuna och af buskväxter i afskurva exemplar. 1 första, 1 andra pris. — 6. För blommande krukväxter: 2 första, 2 andra pris.

IV. *Extra pris*. 7. 1 första, 1 andra, ställda till prisdomarnes fria förfogande, för att tilldelas artiklar utom eller inom föregående afdelningar.

Första priset är Föreningens medalj i silver och andra priset samma medalj i brons.

Stockholm den 31 mars 1871.

Styrelsen.

Trädgårdsanläggningar

i olika stilar, Privata större och mindre, Stadsparker och promenader utföras af undertecknad, som tillika för samma ändamål upprättat plan- och kartritningar i 4-dub. tomtskala, med kostnadsförslager, beskrifningar och växtförteckningar. Uppmätningar, avfäningar och lokala undersökningar verkställas helst af mig sjelf efter anmodan hos requirent, men kunna äfven utföras af landmätare, likväl ej i mindre än enkel tomtskala. Arvodet för kartritningar betalas efter taxa pr tid: från 15, 10 till 5 rdr. rmt, allt efter arealens storlek, samt af hvad densamma önskas få utförd.

Byggnadsritningar såsom till *Växthus, Drifverier, Tempel, Paviljonger, Lusthus* m. m., af sådant slag som afses för prydnader i parker och trädgårdar, utföras äfven på billiga vilkor.

Efter bekvämlighet för requirent biträder jag vid anläggningarnes utförande antingen sjelf eller anskaffar någon i mitt ställe och på mitt ansvar, då likväl för sistnämde fall ritningarna af mig böra vara utförda. Arvodet för dylika förrättningar betalas antingen pr tid med 10, 6 å 5 rdr rmt eller för viss tid arbetet pågår. Särskildta ackorder om anläggningars utförande i sin helhet mot viss summa efter detaljerade, med ritningarna åtföljande kostnadsförslager åtager jag mig äfven.

Som jag under flera år med sådana arbeten ständigt varit sysselsatt, och utfört en mängd sådana, särdeles ritningar till privata ställen, öfver allt i landet, torde detta vara garanti nog för att hvad som mig anförtros blir utfördt med omsorg och sakkännedom.

Skriftliga eller muntliga uppdrag för större eller mindre arbeten emottagas i min bostad. Adress Stockholm, Oxtorget N: 2, öfver gården 1 trappa upp.

Stockholm i April 1871.

S. Lindh.

Trädgårdssarkitekt.

Park- och trädgårdsanläggningar.

Anläggning af parker, frukt-, köks- och blomsterträdgårdar, ordnandet af promenader vid städer, bruns- och badorter äfvensom af begravnings- och andra offentliga platser utföras och alla slags planteringar verkställas billigt och efter nutidens fordringar af undertecknad.

C. Gust. Bergström.

Adress: Kgl. Landthruksakademiens Experimentalfält, Stockholm.

E. Wilh. Tjäders fröhandel är i huset n:o 1 Stora Nygatan 1 trappa upp, midt emot Elektriska Telegrafstationen.

Kataloger såväl öfver Frö- som Trädskolealster och Dahlier utdelas gratis.

Det förste Blomstergartneri

i Norge, der giver et udmærket Nettoudbytte, er paa Grund af Eierens Frølyttelse tilsalgs for meget billig Priis og paa lempelige Vilkaar. Gartneriet overdrages Kjøberens i fuld Drift og med Komplet Beholdning af Planter og Inventarium. Overretssagførererne Nansen & Dahl Kirkegaden 26 Christiania.

Innehåll.

Huru skall trädgårdsodlingen ställas för att blifva vinstgivande? — Fruktodling inomhus, (forts.). — Om två- och fleråriga blomsterväxter för kalljord, (forts.). — Om artificiella gödningsämnen, (slut). — Drifning af Platanthera (Orehis) bifolia. — Minneslista för trädgårdsodlare i maj 1871. — Den danska fruktträdgården. — Ytterligare genmål.

STOCKHOLM, SIGFRID PLODINS BOKTRYCKERI, 1871.